

Bevilling, hvorved de kunde friste Livet, indtil de kunde faae deres Afgang ordnet, eller ved at give dem en meget god og rundelig Bevilling, som man nu har gjort, idet man er gaaet ud fra, at Ministeriet skulde blive rørt, ja, lamslaaet over den danske Godmodighed og tænke: Da nu Folkethinget har været saa godt, maa vi endelig gaa vor Bei. Jeg kan ikke se Andet, end at, saaledes som Ministeriet har handlet ved at udstede den Provisoriske, saaledes som Dommen om det er falden Landet over, og saaledes som der er talt om det her i Thinget, ville vi ved at give dette Ministerium Midler til fremdeles lovlig at blive ved Statsroret — jeg kan tage feil, men jeg kan ikke se Andet — svække Rettsbevidstheden i Folket. Men Rettsbevidstheden i Folket, ja, det er en stor Styrke, den er meget mere værd end Forterne herude. Desuden vil jeg sige: Staar Ministeriet ikke under den almindelige borgerlige Gjengjældelsesret? Jeg tillader mig dog at spørge de Retslærde her i Thinget: Er Gjengjældelsesretten ikke Grundlaget for borgerlig Orden og al Ret? Jeg vil sige, at det er særdeles farligt at løsne Rettsbaandet i Folket, thi at løse eller svække dette Baaud, enten det nu sker under det ene eller det andet Paaskud, enten det sker ved aabenlyst Dyreri eller ad spidsfindige, juridiske, krogede Omveje, det er at krænke Lovens Aand og give Samfundet til Pris for tøylesløs Selvraadighed. Jeg har udtalt disse almindelige Betragtninger for at vise, hvorledes Sagen stiller sig for mig. Jeg kan tage feil, thi det er menneskeligt at feile; men saaledes staa Sagen for mig, og saaledes staa den for de Fleste rundt omkring i Landet. Saaledes se de Fleste ude i Landet paa Sagen, det vise Udtalelserne fra i Sommer. Jeg kunde i og for sig meget godt stemme for den Finantslov, som nu foreligger, skjøndt jeg er imod afskillige af dens Enkeltheder. Blandt disse vil jeg navnlig pege hen paa Forsvarsvæsenet, hvorom det er blevet sagt, at man har opgivet den Betingelse, som laa i Forsvarsplanen, nemlig en Formue- og Indkomstskat. Det forekommer ogsaa mig, at man er kommen bort derfra, men da de Mænd, som man har bekyldt for, at de ville føre os bort derfra, have benægtet dette, vil jeg indtil videre tro, at de endnu ikke have opgivet denne Skat. Jeg synes dog, at de ere komne betydelig ind paa et Skraaplan, og jeg ser ikke, hvorledes de i de nærmeste Aar kunne holde igjen. Altsaa, skjøndt jeg nok kan være imod nogle Enkeltheder i Finantsloven, saa har jeg dog i det Hele taget ikke Noget imod den og vilde kunne give den min Stemme, dersom jeg vidste, at dette Ministerium, saa snart Finantsloven var vedtagen, vilde gaa sin Bei, og at der saa kom andre Ministre. Om det saa endog blev et rent Høireministerium, skulde jeg sige Ja til Loven, saaledes som den er, naar jeg blot vidste, at dette Ministerium saa vilde sige: Nu skulle I have Tak, nu have

vi ført Tingene ind i den rette Gænge, nu paastjonne vi det danske Folks Godmodighed, og nu gaa vi vor Bei. Jeg vilde kunne give Loven min Stemme, dersom jeg kunde faae en Erklæring herfor fra Ministeriet, eller ogsaa dersom jeg kunde faae en Erklæring for, at der mellem de Forhandlende, ere fastsat hemmelige Fjedspræliminarier, hvorefter Ministeriet vil gaa sin Bei, naar Finantsloven er vedtagen. Jeg antager nemlig, at man forud er bleven enig om visse Punkter, som ikke ere komne frem, og det synes mig ogsaa at være meget billigt, at man holder saadanne Ting tilbage; men det kunde maaske være, at En eller Anden kunde give os et Bink om, at efter de Fjedspræliminarier, som nu ere fastsatte, gaar Ministeriet, saa snart Finantsloven er vedtagen. Dersom jeg kunde blive overbevist herom, og dersom en Mand, som jeg troede paa, kunde sige mig dette, saa vilde jeg sige Ja til Finantsloven, men i modsat Fald, kan jeg — skjøndt jeg gjør det nødt — ifølge min Samvittighed, og efter som jeg ser paa Sagen, ikke Andet end sige Nei.

Fernansen: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfjeds (Winther) udtalte i Aftes, at han var i den heldige Stilling, at han ikke havde haft Noget at gjøre med de Forhandlinger, som ere blevne førte angaaende det Finantslovsforslag, som nu snart er færdigt fra Folkethingets Side, og at han derfor stod aldeles fri og ubunden lige overfor det Udslag, hvortil disse Forhandlinger havde ført. Det er jo bekendt nok, at jeg befinder mig i en lignende Stilling, uagtet jeg derfor ikke vil paastaa, at det er en saa særdeles heldig Stilling; men dernæst erklærede det ærede Medlem sig ogsaa uafhængig og fri lige overfor afskilligt Andet, hvor jeg ikke kan sige, jeg staa paa samme Stade som han. Jeg skal ikke gaa vidtløftig ind derpaa. Et af de Punkter, hvor han mente, at han stod aldeles fri og ubunden, var lige overfor Forslagene — baade de tidligere og de nærværende, — angaaende Forsvarsforanstaltninger. Han sagde, at han sølte sig aldeles fri og ubunden, enten det gjaldt om de „30 Millioner“ eller andre Millioner og andre Forsvarsforslag. Kun i det Tilfælde, sagde han, at Danmark havde opnaaet at faae en neutral Stilling og Erklæring derom fra Stormagterne, vilde han søle sig bunden til at arbejde for at udvikle et kraftigt Forsvar for at forsvare denne. Det er nu min Tro, at det, som vi ikke blot have Ret, men ogsaa Pligt til at forsvare, er og bliver det Samme, hvad enten vi have en saadan Papirserklæring fra Stormagterne eller ikke; thi for det Første ere vi vistnok ikke berettigede til at vente, at i Dage som vore, da vi have Erfaringer nok for, hvorledes man handler selv med de med de dyreste Over bespørne Traktater, en saadan Neutralitetserklæring skulde yde os